

СТАВОВИ

кривичног одељења Врховног касационог суда око спорних правних питања у вези којих није постигнута сагласност представника апелационих судова (Нови Сад - 29.06.2020. године, Београд – 30.11.2020. године)¹

Нови Сад - 29.06.2020. године

1. Коју одредбу КЗ ће суд применити приликом одмеравања казне на учиниоца када су истовремено испуњени услови за примену како одредбе о специјалном поврату из члана 57. став 3. КЗ тако и о обичном поврату из члана 55. КЗ?

У случају када су истовремено испуњени услови за примену како одредбе о специјалном поврату из члана 57. став 3. КЗ тако и одредбе о обичном поврату из члана 55. КЗ, суд ће применити одредбе члана 57. став 3. Кривичног законика.

2. Ко одлучује о продужењу и укидању притвора код споразума о признању кривичног дела након изрицања и по објављивању пресуде?

У описаној процесној ситуацији уколико не постоји сагласност странака о продужењу или укидању притвора одлучује веће из члана 21. став 4. ЗКП-а сходно одредби члана 425а ЗКП-а, у супротном одлуку доноси председник већа односно судија за претходни поступак који одлучује и о споразумном признању кривичног дела и који је и донео пресуду по том споразуму.

Београд - 30.11.2020. године

1. Како се израчунава половина распона прописане казне из члана 55а став 1. КЗ?

Распон прописане казне представља разлику између посебног максимума и посебног минимума запрећене казне, па се половина распона прописане казне из члана 55а став 1. КЗ израчунава на тај начин што се наведена разлика подели бројем два.

2. Да ли је записник о саслушању осумњиченог сачињен у смислу члана 289.

¹ Због познате ситуације у вези пандемије корона вируса и болести COVID 19, од планиране четири седнице представника КО одржана је само седница у Новом Саду док је седница у Београду „одржана“ писаном разменом питања, реферата и ставова а седнице у Нишу и Крагујевцу уопште нису одржане

став 4. ЗКП законит доказ, уколико у записник није унето да се осумњичени изричито изјаснио о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, нити упозорење из члана 85. став 3. ЗКП, с обзиром да према одредби члана 85. став 5. ЗКП записник у који није унета изјава окривљеног о присуству браниоца у смислу члана 85. став 3. ЗКП представља незаконит доказ и на истом се не може заснивати пресуда?

Записник о саслушању осумњиченог сачињен у смислу члана 289. став 4. ЗКП, уколико осумњичени није упозорен и није се изјаснио у смислу члана 85. став 3. ЗКП представља у начелу незаконит доказ на коме се у смислу члана 85. став 5. ЗКП пресуда не може заснивати, међутим, у сваком конкретном случају треба проценити да ли упозорење и изјашњење окривљеног на записнику испуњава стандард упозорења који одговара условима из члана 85. став 3. ЗКП, имајући притом у виду и ставове Европског суда за људска права у предмету Алмаши против Србије бр.21388/15.

3. Да ли браниоцу окривљеног припада награда на име састава жалбе изјављене против решења о трошковима и у случају када његова жалба није уважена?

У процесној ситуацији када у случају доношења ослобађајуће или одбијајуће пресуде или обуставе кривичног поступка, када је у правноснажној одлуци суд одлучио да у смислу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, браниоцу окривљеног припада награда на име састава жалбе изјављене против решење о трошковима без обзира на одлуку о поднетој жалби, јер то није искључено ни једном одредбом Законика о кривичном поступку или Адвокатске тарифе, осим у случају уколико суд утврди да се ради о злоупотреби у поступању браниоца у вези поднете жалбе, у складу с чим ће се суд и одредити и дати разлоге образлажући своју одлуку.

4. Да ли у ситуацији када је осуђено лице неписмено и поднесе захтев за изрицање јединствене казне затвора (у његово име захтев сачини друго лице) – предлог за спајање казни, потребно одлуку којом се усваја или одбија такав захтев, доставити и браниоцу који је био ангажован по пуномоћи или постављен по службеној дужности у редовном поступку у кривичном предмету који је предмет захтева осуђеног лица или уколико није имао браниоца да ли му треба поставити браниоца по службеној дужности?

У датој процесној ситуацији одредбе члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 552. до 556. ЗКП, не прописују обавезну одбрану, па стога није ни потребно постављати браниоца по службеној дужности, осим у случају уколико суд нађе да чињеница што је осуђено лице неписмено и начин поступања указују да је осуђено лице неспособно да учествује у поступку, односно да се сам успешно брани.